

עפ"ת 65691/11/15 - מדינת ישראל נגד נתנאל מכטייב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 65691-11-15 מדינת ישראל נ' מכטייב
ת.ז. פ"ל 6665-02-13
308346550

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעוררת
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד רביד שיפמן
נגד
המשיב
נתנאל מכטייב
על-ידי ב"כ עו"ד צדוק חוגי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המשיב הוגש כתב אישום על כך שביום 24.02.13 ישב במושב הנהג ברכב מונע, וזאת כאשר הוא נתון תחת השפעת סמים, כלומר, הואשם בנהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3) עם סעיף 39א' בקשר עם סעיף 38(1) לפקודה ותקנה 26(2) לת"ת.

בכתב האישום צוין ששוטר שהגיע לרכב הבחין במאפרה ברכב שבה סיגריה מגולגלת החשודה כגוללת סם מסוכן.

בעבירות המפורטות לעיל הורשע המשיב בבית משפט קמא על-פי הודאתו, ובית משפט קמא, לאחר שקיבל תסקיר בעניינו של המשיב ושמע את טיעוני הצדדים לעונש, דן את המשיב לעונשים של 15 חודשי פסילה בפועל מלנהוג, קנס של 1,500 ₪, מאסר מותנה ופסילה מותנית.

עסקין בערעור המדינה על עונש פסילה בפועל הקצר מעונש פסילת המינימום שהטיל בית משפט קמא שלא על-פי סעיף 39א' לפקודת התעבורה, ועל כך שבית משפט קמא בעבירה בה הואשם המשיב לא הטיל עליו גם עונש מאסר ולו לריצוי בעבודות שירות.

ההלכה היא שאין ערכאת הערעור באה במקומה של הערכאה הדיונית בגזירת העונש, ראה למשל ע"פ 512/13, פלוני נ' מדינת ישראל (04.12.13), אלא כאשר הערכאה הדיונית סוטה באופן קיצוני או טועה באופן חמור מהעונש ההולם.

אין זה המקרה. נכון, צודקת המדינה, יש לראות ביתר חומרה והנני מסכים לכך, עבירות של נהיגה בשכרות מחמת סירוב ועל דרך הכלל מתחם הענישה בעבירות כאלה צריך שיהיה רף המינימום של 24 חודשי פסילה ומעלה, אבל עסקין

במקרה מיוחד שבו, בנסיבות המקרה והפסיקה הנוהגת, יש לראות את העובדה שמדובר במי שלא נתפס נוהג אלא יושב, בית משפט קמא גם מצא סיבות נוספות שלא להחמיר, לא במתחם הענישה ולא בעונש שהוטל, והן שלמרות טענת המדינה טרם נדון המשיב בשל עבירות אחרות שעבר שהן דומות, שהמשיב הודה במיוחס לו, גילו הצעיר, מסר בדיקות שתן תקינות לשירות המבחן, לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים.

המדינה, בכתב הערעור, מייחסת משקל רב לעובדה שנתפסה סיגריה חשודה כסם ברכב, טענה תמוהה ומוזרה, בעיקר שהיא רשומה על-ידי המדינה, שאילו רצתה היא הייתה יכולה לבדוק את הסיגריה ולא להשאיר את הדברים בשלב הנוכחי, בוודאי בשלב אחרי ההרשעה כ"חשד", ובכלל ידוע שעל-פי חשד יש להיזהר מלהעניש.

הערעור נדחה.

**ניתן והודע היום, י"ח שבט התשע"ו,
28/01/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד